

РЕШЕНИЕ

№ 7947

гр. София, 22.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 09.12.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова
Николай Димитров**

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **7542** по описа за **2022** година докладвано от съдия Николай Димитров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на М. Ц. П., чрез адв. Р. Д.-САК срещу решение № 1832 от 25.05.2022 г., постановено по НАХД 75/2022г. на СРС, Наказателно отделение, 108 състав. С атакуваното решение е потвърдено наказателно постановление № 4 от 15.09.2021г. на началник на 04 РУ-СДВР, с което на жалбоподателя на основание чл. 212 от ЗОБВВПИ е наложено административно наказание-глоба в размер на 500 /петстотин/ лева, за извършено нарушение по чл. 59, ал. 1 от ЗОБВВПИ.

Касаторът оспорва като неправилно постановеното решение. Счита, че нарушението не е извършено, като в условията на алтернативност моли ако съда приеме, че такова все пак е извършено, да бъде приложена разпоредбата на чл.28 от ЗАНН. Претендират се разноски. В съдебно заседание, касаторът не се явява и не се представлява.

Ответникът – началникът на 04 РУ към СДВР, не се явява в съдебно заседание и не се представлява. Представени са писмени бележки от процесуалния му представител юрк. Д., с които оспорва касационната жалба и моли решението на районния съд да бъде потвърдено. Моли да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП счита жалбата за неоснователна.

Административен съд - София-град, XXII касационен състав, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт и същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество същата е основателна.

Процесното решение е постановено при следната фактическа обстановка:

Към 30.08.2021г. жалбоподателят М. П. притежавала валидно разрешение № 20190451891 за съхранение, носене и употреба на огнестрелно оръжие марка „Зиг 3.“ кал. 9x17, номер S 273338 и боеприпаси за него. Оръжието съхранявала съобразно законовите изисквания в метална каса в офиса си, находящ се на адрес [населено място], [улица], ет.1. На същата дата нейният съпруг – св.Д. П., посетил офиса и поискал от жалбоподателката да му предаде нотариалните актове на притежаваните от тях имоти. Въпросните документи П. съхранявала в металната каса, където се намирала и кутията с пистолета. След като отворила касата и взела документите от нея, П. се насочила към бюрото си. В този момент съпругът ѝ се приближил до касата и взел кутията с пистолета. Тя го попитала защо го взема и поискала да го остави, но свидетелят не го оставил, а напуснал офиса с него.

П. подава сигнал до полицията за случилото се и на 01.09.2021 г. служители на СДВР установили св. П. на адреса му, където същият държал и взетия пистолет. С протокол от същата дата св. П. е предал огнестрелното оръжие на служителите на полицията.

За горното на 31.08.2021г. срещу М. П. бил съставен АУАН за извършено нарушение на чл.59 от ЗОБВВПИ, въз основа на който е издадено и процесното НП с което извършеното нарушение ѝ било наложено административно наказание „глоба“ в размер на 500 /петстотин/ лева.

При така установената фактическа обстановка районният съд е приел, че нарушението и нарушителят са безспорно установени, липсват съществени процесуални нарушения при издаването на наказателното постановление, не са налице основания да се приеме маловажност на случая и размера на наказанието е правилно определен, поради което и наказателното постановление е потвърдено.

Решението е неправилно.

Съдът е достигнал до неправилни правни изводи досежно възможността за прилагането на чл. 28 ЗАНН, респективно - за приложението на чл. 63, ал. 2, т. 2 ЗАНН като е потвърдил наказателното постановление.

За да обоснове липсата на приложимост на цитираната правна норма районният съд е изтъкнал, че „правилното съхранение на огнестрелни оръжия и опазването им от кражби, загубване и достъп на трети лица е от съществено значение за предотвратяване на злополуки, наранявания и дори извършване на престъпление“ и като отчел, че вследствие на нарушението оръжието действително е преминало във фактическа власт на трето лице, което няма право на това и е съществувал риск от злополука, е извел, че извършеното не може да бъде квалифицирано като маловажен случай.

Настоящият касационен състав се солидаризира със становището на ранния съд за обществената значимост и необходимост от правилно съхраняване на огнестрелни оръжия. Служебно запознат е също така с широко разпространеното в практиката становище, че с оглед значимостта на обществените отношения, предмет на закрила с

разпоредбите на ЗОБВВПИ, институтът на чл.28 от ЗАНН е неприложим. Подобно разбиране обаче не кореспондира на закона и категорично не би могло да бъде споделено.

Към момента на извършване на нарушението и неговото санкциониране, все още не е била в сила актуалната редакция на ЗАНН, която съдържа автономно легално определение за "маловажен случай", поради което относима е била разпоредбата на чл. 93, т. 9 от НК, според която това е такова деяние, при което извършеното нарушение, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение от съответния вид.

Преценката се прави на база конкретните фактически данни, отнасящи се до начина на извършване на нарушението, на вредните му последици, данните за личността на дееца и всички други обстоятелства, релевантни за степента на обществена опасност и морална укоримост на извършеното. Тази проверка включва в обсега си обективни и субективни признаци, касаещи степента на обществена опасност на деянието и дееца на база сравнение с други сходни и типични за същото деяние хипотези.

Само съвкупната преценка и правилният и обективен анализ на фактите и обстоятелствата, относими към предмета на доказване, биха могли да обосноват и законосъобразни изводи досежно конкретно проявената степен на обществена опасност на деянието и неговия извършител.

Хипотезата на чл. 28 от ЗАНН се прилага само при наличие на административно нарушение, извършено виновно. Настоящата инстанция се съгласява с изводите на районния съд, че при така установената фактическа обстановка, жалбоподателката формално е извършила вмененото нарушение, при форма на вината непредпазливост. Същевременно обаче, районният съд не е извършил необходимия анализ на всички установени в производството и относими към обществената опасност на деянието и дееца факти.

Районният съд е извел едно смекчаващо обстоятелство като е отчел в положителен аспект, че жалбоподателката сама е сигнализирала органите на МВР за взетото оръжие. В страни от неговото внимание обаче са останали обстоятелствата, че до момента на неправомерното му отнемане от страна на съпруга ѝ, оръжието е съхранявано съобразно законовите изисквания. Достъпа до него не е предоставен умишлено или при проявена престъпна небрежност. Не са взети предвид и действията св.П., с когото жалбоподателката е била в брак повече от 50 години, които са били напълно неочаквани и необясними от нейна страна. Следва да се има предвид, че оръжието, макар и годно за употреба, е било съхранявано без боеприпаси. Такива не са установени и при откриването му в дома на св.П., което само по себе значително намалява презюмирания от контролирания съд риск от злополука. Последното се извежда и от сравнително краткия период от време, в който оръжието фактически се е намирало у него.

Горните факти недвусмислено налагат извод, че разглежданият случай се отличава с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с останалите случаи на нарушения от този вид, което го квалифицира като маловажен по смисъла на чл. 28 ЗАНН.

С оглед изложеното, решението на СРС следва да бъде отменено като материално незаконосъобразно и вместо него следва да се постанови друго от касационната

инстанция по съществото на правния спор, с което обжалваното наказателно постановление да се отмени и на основание чл. 63, ал. 2, т. 2 ЗАНН жалбоподателят М. Ц. П. да бъде предупредена, че при извършване в едногодишен срок от влизането в сила на съдебния акт на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, за това друго нарушение ще ѝ бъде наложено административно наказание.

Независимо от този изход на спора своевременно заявената претенция на касатора за присъждане на сторените от него съдебно-деловодни разноски се явява неоснователна. Както пред СРС, така и пред настоящата съдебна инстанция е представено единствено пълномощно, с което жалбоподателят е упълномощил адв. Д. да я представлява пред всички съдилища и съдебни власти в Република България. Липсват обаче доказателства както за договореното между страните адвокатско възнаграждение за осъщественото процесуално представителство във връзка с обжалването на процесното наказателно постановление, така и за реалното му заплащане.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 1 от АПК във връзка с чл. 63в, ал. 1 от ЗАНН Административен съд София – град, XXII касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 1832 от 25.05.2022г., постановено по НАХД 75/2022г. на СРС, Наказателно отделение, 108 състав, като вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 4/15.09.2021г., издадено от началника на О4 РУ- СДВР, с което на основание чл. 212 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия на жалбоподателя М. Ц. П., ЕГН [ЕГН] е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 500 /петстотин/ лева за нарушение на чл. 59, ал.1 от ЗОБВВПИ.

ПРЕДУПРЕЖДАВА М. Ц. П., ЕГН [ЕГН], че при извършване в едногодишен срок от влизане в сила на решението, на друго административно нарушение на чл. 59, ал.1 от ЗОБВВПИ, представляващо маловажен случай, за това друго нарушение ще ѝ бъде наложено административно наказание.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: